

РЕШЕНИЕ

№ 24744

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4939** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Г., с представено пълномощно, срещу решение № 738 от 02.03.2026г., постановено по анд № 506/2026 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 121 с-в, с което е отменен електронен фиш с № [ЕГН] на Агенция " Пътна инфраструктура" за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП. В жалбата се поддържа становище, че въззивното решение е постановено при неправилно приложение на закона, като се сочи, нарушението е надлежно установено. По подробно изложените съображения се прави искане за отмяна на решението на Софийския районен съд, като се потвърди електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, издаден от АПИ, като законосъобразен. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се представлява. Ответникът с представения писмен отговор оспорва жалбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение, както и за присъждане на сторените по делото разноски. В съдебното заседание не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана, а въззивното решение - за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на изискването на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон приема следното:

Софийският районен съд е приел за установено, че на 26.05.2023 г. в 11:25 часа е установено нарушение № FC99115E3A467AD2E053021F160A350A с ППС ТОВАРЕН АВТОМОБИЛ МАН ТГС 26.440 БЛ, рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 26000, брой оси 3, екологична категория ЕВРО 4, без ремарке, в [община], за движение по път А-6 км 60+705, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство № 10191, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 60+705.

Поради това е съставен оспореният пред СРС електронен фиш № [ЕГН], с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

СРС е приел, че за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш към датата на издаване на същия – 26.05.2023г., поради което административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на АУАН и НП по реда на чл. 189е и сл. от ЗДвП.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно и допустимо. Същото е и правилно, като съображенията за това са следните:

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изложените от районния съд правни изводи.

Съобразно чл. 179, ал. 3б ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в приложимата към датата на твърдяното нарушение редакция - ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на

нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Действително разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в ред. ДВ, бр. 13 от 2024г., в сила от 13.02.2024г., е допълнена, като вече предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение, но изменението е в сила от 13.02.2024 г., което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ. В тази връзка налага се изводът, че за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред - чрез съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление по реда на чл. 189е и сл. от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения, поради което, като е издал процесния електронен фиш, вместо да състави АУАН и последващо да издаде НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна.

Съобразно гореизложеното едва с изменението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, ДВ, бр. 13/2024 г., в сила от 13.02.2024 г., този процесуален ред е предвиден и за нарушения от категорията на процесното. Липсата на процесуална възможност за издаване на електронен фиш за деяния по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП се отнася до всички нарушения, извършени до 13.02.2024 г., спрямо които законът повелява да бъде прилаган единствено общият ред за реализиране на

административнонаказателната отговорност, а именно съставяне на АУАН и издаване на НП. Допуснатото процесуално нарушение е съществено, тъй като се ограничават правата на лицето, уличено като нарушител, в това число да възрази по смисъла на чл. 42, т. 8 и чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Отделно, съобразно разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове наказателна, административна или дисциплинарна отговорност не може да се обосновава съобразно предходната ал. 2, която предвижда, че когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Наличието на непълнота в нормативната уредба относно ред за установяване на отговорността в случая с електронен фиш не се и оспорва от касатора.

При наличието на осъществено процесуално основание за отмяна на оспорения електронен фиш не следва да се извършва преценка за материалната му законосъобразност, вкл. за спазване принципа за пропорционалност. Единствено за пълнота следва да се посочи, че съгласно Решение от 21 ноември 2024 г. по дело С-61/23 на СЕС член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер".

Оспореното решение на районния съд е правилно, поради което настоящият състав приема, че следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски възниква за ответника по касация, но последният не претендира такива, поради което и не следва да му бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 738 от 02.03.2026г., постановено по анд № 506/2026 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 121 с-в.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.